

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3370/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 49.Pkf.632.436/2024/4. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] A személyesen eljáró indítványozó (a panasz alapjául szolgáló eljárásban kérelmezett) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal élt, melyben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 42.Pk.50.001/2024/8. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 49.Pkf.632.436/2024/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre álló iratok, az általános hatáskörű bíróság által megállapított tényállás szerint a következő:
- [3] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017. október 24. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 8.P.102.617/2017/5. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzésével jóváhagyta a felek egyezségét a szülői felügyelet és a kapcsolattartás kérdésében. Az indítványozó apa és a jelen alapügyben kérelmező anya egyezséget kötött a házasság felbontása iránti perben, melyben – többek között – megállapodtak, hogy a gyermek feletti szülői felügyeleti jogot a kérelmező gyakorolja, az indítványozót folyamatos és időszakos kapcsolattartás illeti meg az elvitel és ottalvás jogával. Megállapodásuk szerint az indítványozó a kérelmező mindenkor lakóhelyén veszi át és viszi vissza a gyermeket. Megállapodtak továbbá abban is, hogy az indítványozót időszakos kapcsolattartás illeti meg a gyermekkel a karácsonyi ünnepkörében minden páratlan év december 25. napján 16 órától december 26-án 19 óráig. Valamint abban, hogy az indítványozót időszakos kapcsolattartás illeti meg a gyermekkel minden őszi, téli, tavaszi szünetben a szünetek első felében a kezdőnap 10 órától a zárónap 16 óráig.

- [4] A kérelmező kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmet terjesztett elő arra tekintettel, hogy a kérelmezett a gyermeket nem az egyezségben foglalt időpontban vitte haza. Az elsőfokú bíróság a kérelmező kérelmének részben helyt adva elrendelte a végzéssel jóváhagyott egyezség végrehajtását. A másodfokú bíróság az elsőfokú végzés – nem fellebbezett részét nem érintve – fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített indítványa szerint – a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenesek. Alkotmányjogi panaszában azzal érvelt, hogy az egyezségben a karácsonyi ünnepkört és a téli szünetet külön-külön szabályozták, ezért a téli szünetből a karácsonyi ünnepkör időtartamát le kell vonni. Alkotmányjogi panaszában számtalan alkotmánybírói és kúriai határozatra hivatkozott, melyek alapján sérelmezte, hogy az eljáró bíróság ezekkel „szembe menve – nem a kapcsolattartással érintett gyermek és a gyengébb fél, az ún. »különélő szülő« számára kedvezőbb értelmezést fogadta el, vette alapul (ld. pl. elidegenítés, elidegenedés megakadályozása, megelőzése); a két bíróság nem is vizsgálta azt, hogy melyik értelmezés kedvezőbb a kapcsolattartással érintett gyermek és a gyengébb fél, az ún. »különélő szülő« számára.” Kifogásolta, hogy a támadott bírói döntésekben az „»időtartam«-számítással kapcsolatos rendelkezések alkalmazása során az Alaptörvényben biztosított citált jogok alkotmányos tartalmát nem juttatta érvényre, nem tett eleget az alapjogi pozíciók arányosság elvén alapuló, kíméletes kiegyenlítésére és méltányos, mértékletes egyensúlyba kerülésére vonatkozó alkotmányos követelménynek, nem is azonosította az Alaptörvény alkalmazandó rendelkezéseit, alkotmányjogi vizsgálat, értékelés, mérlegelés ezek tekintetében sincsen, a két döntés indokolása nem terjed ki az ügy érdeme szempontjából alkotmányjogilag, alapjogilag releváns vonatkozásokra, szempontokra, kérdésekre, rendkívül hiányos, súlyosan tisztességtelen, önkényes”. Mindennek kapcsán úgy vélte, hogy a kirívóan önkényes, tisztességtelen, elfogult és pártatlan bírói döntések számtalan alapjoga sérelmét okozták. Alkotmányjogi panaszában elsődlegesen az Alaptörvény II. cikke, VI. cikk (1) bekezdés első mondata, XVI. cikk (1)-(3) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozott. De indítványában nem zárta ki az Alaptörvény további előírásai [pl. Nemzeti hitvallás „Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.” „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.” szövegrésze, B) cikk (1) bekezdése, L) cikk (1) bekezdése, R) cikk (2)–(3) bekezdése, I. cikk (1)–(3) bekezdése, 28. cikke] sérelmének megállapíthatóságát. Az Alkotmánybíróság a kiegészített alkotmányjogi panaszt a tartalma szerint bírálta el.
- [6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az

56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.

- [7] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó az alapügyben kérelmezett volt, jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A magánszemély kérelmezett ekként alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [8] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a jogerős végzést az indítványozó 2024. augusztus 8-án vette át, alkotmányjogi panaszát az ügyben eljáró elsőfokú bíróságon terjesztette elő 2024. október 2-án) a rendes jogorvoslattal nem támadható jogerős bírósági végzést támadta.
- [9] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja értelmében az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályával. Az indítvány e követelménynek nem tesz eleget. Az indítványozó ugyanis alkotmányossági érvelést tartalmazó egyértelmű indokolást nem adott elő azt érintően, hogy miért tartja a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseibe ütközőnek. Összességében állította az Alaptörvény indítványban felsorolt rendelkezései – II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés első mondat, XVI. cikk (1)-(3) bekezdés, XX. cikk (1) bekezdés, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdés – sérelmét, anélkül, hogy az egyes alaptörvényi cikkek sérelmének bekövetkezését külön-külön indokolta volna. Így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének nem tesz eleget, ezért érdemben nem vizsgálható.
- [10] 3. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Abtv.

56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. március 24.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró